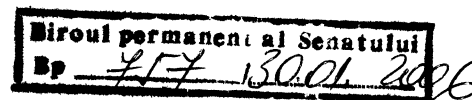
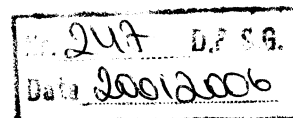

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind amnistierea unor fapte*, inițiată de un grup de 8 senatori aparținând Grupului parlamentar al PRM (Bp. 757/2005).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune amnistierea infracțiunii de subminare a puterii de stat, prevăzută în art. 162 din Codul Penal, motivându-se prin faptul că această infracțiune, pe de o parte, reprezintă o reminiscență a sistemului totalitar care nu tolera inițiativa și lupta sindicală, iar de pe altă parte, prin faptul că amnistierea infracțiunii de subminare a puterii de stat comise de către liderii sindicatelor miniere sau mineri, pentru evenimentele din septembrie 1991 și ianuarie 1999 se impune, pentru a reinstala pacea socială din România.

Se arată, de asemenea, că prin acest demers se va răspunde numeroaselor demersuri ale organizațiilor sindicale internaționale adresate înaltelor foruri din România.

II. Propuneri și observații

1. Art. 162 din Codul penal nu reprezintă o reminiscență a sistemului totalitar, ci o necesitate din partea statului de a reacționa și prin acest instrument penal, în cazul în care anumite valori sociale importante (în speță – statul de

drept) sunt afectate. Potrivit acestui articol orice persoană care acționează în termenii și condițiile precizate este trasă la răspundere penală, nefiind menționată nici o referință la calitatea de lider sindical a făptuitorului sau la orice altă calitate.

2. Referitor la acordarea amnistiei, menționăm că în *Expunerea de motive* se arată că această propunere are drept scop amnistierea liderilor sindicali condamnați pentru această infracțiune, cu ignorarea faptului că amnistia operează în rem și nu în personam.

De altfel, din generalitatea textului de lege formulat rezultă, în fapt, o *amnistie specială* – pentru că nu sunt amnistiate toate faptele dintr-o anumită perioadă ci numai cele din art. 162 din Codul penal, *necondiționată* – acordată, prin urmare, oricărei persoane care a săvârșit această infracțiune până la apariția acestei legi, nu numai liderilor sindicali menționați în *Expunerea de motive*.

În sfârșit, pentru că nu se face distincția între amnistia intervenită înainte sau după condamnarea definitivă a infractorului, rezultă că propunerea legislativă are în vedere ca, pentru toți făptuitorii, procesele penale să înceteze în orice stadiu s-ar afla iar pentru toate persoanele condamnate pentru această infracțiune, să se înlăture executarea pedepsei și a celorlalte consecințe ale condamnării.

3. Precizăm că amnistia este instituția care reflectă cel mai mult rodul împlinirii unor situații de fapt cu rațiuni de politică penală. Riscurile unei decizii pripite de amnistiare sunt evidente, deoarece acordarea ei pentru situații în care temeiurile social-politice nu există în realitate decât în reprezentările celor care le acordă determină lipsirea actelor de clemență de acea justa causa aggratiandi, fiind de natură a eroda autoritatea sistemului penal și a stimula criminalitatea. Acesta poate fi unul din motivele pentru care, așa cum recunosc și autorii propunerii legislative, nu s-a apelat la acest instrument decât rar, neintervenind, într-adevăr, nici o amnistie după 1990, deoarece clemența, mai ales sub forma amnistiei, reprezintă întotdeauna o excepție de la regulă fiind aplicată numai în cazuri excepționale și atipice, ea fiind exclusă atunci când lezează grav ordinea de drept.

În cazuri de amnistie este evidentă influența evenimentelor politice asupra sistemului de drept, normele penale dovedind, în fapt, "*vulnerabilitate*", în general în vremuri de restriște sau de puternice frământări politice. În plus, amnistia colectivă, ca cea din propunerea legislativă, are, față de celelalte forme de clemență, o nuanță politică mult mai pronunțată. De aceea, se preferă celelalte forme, apelându-se, cel mai des, la grațierea individuală.

O analiză a amnistiiilor acordate în Europa ultimelor decenii, reflectă faptul că acestea au produs în timp efecte diferite, în funcție de contextul și de motivarea lor. Astfel, dacă amnistii precum cea privind infracțiunile respective au fost produse de criza socială, politică și economică profundă iar nu sub un

imbold criminal, altele, în special cele utilizate frecvent de regimuri totalitare, au fost doar instrumente ale puterii politice prin care se urmărea temperarea unei stări de spirit generalizat de nemulțumire în rândul populației și promovarea unei imagini mai bune a partidului aflat la guvernare.

Având în vedere argumentele prezentate, apreciem că nici rațiunile de politică penală și nici contextul social-politic actual din România nu reclamă instituirea unui act de amnistie pentru infracțiunea prevăzută de art. 162 din Codul penal.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului